

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.216/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró **Felperes1** (Cím2) felperesnek – a dr. Pál Péter ügyvéd (cím7.) által képviselt **alperes1** (Cím3.) alperes ellen írásbeli figyelmeztetés hatályon kívül helyezése iránt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 22.M.70.237/2020/31. számú ítélete ellen az alperes 32. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítélete és az alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék a 2021. június 17-én kelt 22.M.70.237/2020/31. számú ítéletével az alperes 2020. január 10-én kelt Írásbeli figyelmeztetés szám. számú írásbeli figyelmeztetését hatályon kívül helyezte. Akként rendelkezett, hogy az eljárás során felmerült 10.000 forint illetéket az állam viseli.

[2] Az általa megállapított tényállás szerint a felperes 2004. szeptember 1-jétől állt munkaviszonyban az alperessel, utolsó munkaköre habilitált egyetemi docens volt. Oktatói, kutatói feladatai mellett 2013-tól a intézmény kara Nemzetközi Kapcsolatokért felelős dékánhelyettesi pozícióját is betöltötte. Ennek keretében a külföldi hallgatókért és az intézmény nemzetközi kapcsolatainak fejlesztéséért volt felelős. Az alperesnél a felperes javaslatára létrehozásra került egy közös („K”) meghajtó, ehhez a felperessel együtt hat

kollégának volt korlátlan hozzáférése. A meghajtón a nemzetközi hallgatókkal kapcsolatos személyi anyagokat, nemzetközi konferenciákkal, diplomaosztóval kapcsolatos és egyéb ügyeket tároltak az érintettek.

[3] 2019 februárjában indult az alperesnél az ún. Továbbképzési szak neve speciális szakirányú angol nyelvű továbbképzési szak, ennek szakvezetője a felperes lett. 2019. július 1-jétől tanú1 kapott megbízást a Intézmény kara. dékáni feladatainak ellátására. Ezt követően a felperes 2019. október 1-jével családi körülményei miatt lemondott dékánhelyettesi pozíciójáról és kizárólag a kutatói, oktatói, projektvezetői, és az MBA szakvezetői feladatait kívánta elvégezni. A dékánhelyettesi feladatait 2019. október 7-én átadás-átvételi jegyzőkönyv mellett adta át a dékánnak.

[4] Az ezt megelőző napokban a felperes az MBA szakkal kapcsolatos anyagokat a közös meghajtóról az egyetemi serveren lévő dolgozói saját („S”) meghajtójára helyezte át. Mindezt abból a célból tette, hogy a szakvezetői feladatait a jövőben is el tudja látni, mivel abban állapodott meg a dékánnal, hogy a lemondását követően nem lesz hozzáférése a közös meghajtóhoz. Másrészt a közös meghajtóhoz hozzáféréssel rendelkező kollégáknak az MBA szakkal kapcsolatos teendője – tanú3 tanulmányi felelős kivételével – nem volt. A felperes az MBA szakkal kapcsolatos anyagokat pendrive-on átadta a tanulmányi felelősnek is, a saját meghajtójáról átmásolva.

[5] Ezt követően a dékán utasítására megvonásra került a felperes hozzáférése a közös meghajtóhoz. 2019. október 11-12-én a dékán e-mailben kérte a felperestől az „NMBA teljes anyagát” arra hivatkozással, hogy rektori utasításra vizsgálja a szak létjogosultságát a 15 fő alatti hallgatói létszám miatt. 2019. október 12-én a felperes e-mailben tájékoztatta a dékánt, hogy hiányos anyagokat tud átküldeni, mert némely anyag a korábban koordinátori feladatokat ellátó tanú4-nél található. 2019. október 14-én a felperes beszámolót készített annak alátámasztására, hogy miért indokolt az MBA szak fenntartása. Ugyanezen a napon a dékán irodájában tartott megbeszélésen a dékán közölte, hogy hiányzik a közös meghajtóról az MBA szakkal kapcsolatos anyag és kérte a felperest, hogy mindent helyezzen vissza oda, ahol volt. A felperes azt jelezte, hogy csak azok számára indokolt a hozzáférés, akik ténylegesen részt vesznek a képzésben, azonban csak akkor tudja visszahelyezni a kért anyagokat a közös meghajtóra, ha ahhoz ismételt hozzáférést kap. Erre ígéretet tett a dékán, egyben hozzáférést kért a felperestől ahhoz a közös e-mail címhez, amelyen az MBA hallgatókkal kapcsolatos levelezés zajlott. A megbeszélésen részt vett még tanú2, tanú4, tanú5, tanú6 is.

[6] 2019. október 15-én a felperes megküldte a kért e-mail cím kapcsán a hozzáféréshez szükséges adatokat, és lépéseket próbált tenni aziránt, hogy megkapja a hozzáférést a közös meghajtóhoz a dékán kérésének teljesítése végett. 2019. október 21-én a dékán e-mailben kérte a felperest, hogy tegye lehetővé a közös meghajtón az MBA dokumentumokhoz való hozzáférést, ellenkező esetben törölteti a szakot. Október 22-i válasz e-mailjében a felperes ismételten jelezte, hogy még mindig nincs hozzárendelve a közös meghajtóhoz és azt, hogy az angol nyelvű MBA anyag nem tűnt el, csak a saját meghajtóján

van, mivel szakvezetőként ezzel dolgozik. 2019. október 30-án mindezekről újabb tájékoztatást adott a felperes a dékánnak.

[7] 2019. november 5-én a felperes megküldte a dékánnak a képzésre beiratkozott hallgatókról és a térítési díjak befizetéséről szóló, a tanulmányi felelős által készített kimutatást azzal, hogy tanú4 feladata volt a hallgatók toborzása, a bemeneti követelmények ellenőrzése és adminisztrálása. A dékán időközben úgy döntött, hogy nem ad a felperesnek ismételt hozzáférést a közös meghajtóhoz, erről a felperest nem értesítette.

[8] 2020. január 9-én a dékán továbbra is hozzáférést kért az MBA szak valamennyi anyagához a felperestől, beleértve az összes előadást is, jelezve, hogy az oktatás színvonalának emelése céljából nézi át az előadásokat. Ugyanezen a napon a felperes válasz e-mailjében tájékoztatta a dékánt, hogy levelét tovább küldte az oktatóknak visszajelzést várva, hogy az anyagok megosztásához hozzájárulnak-e, egyben további pontosítást kért a megküldendő anyagokkal kapcsolatosan.

[9] 2020. január 10-én a dékán intézmény/sz. számon írásbeli figyelmeztetésben részesítette a felperest. Az indokolás szerint: „Nem az első alkalom, hogy nem kapok Öntől hozzáférést a nemzetközi MBA anyagokhoz. Most is indokolást kér tőlem és arra hivatkozik, hogy az oktatók hozzájárulására vár. Mivel kérésemet nem teljesítette, dékáni figyelmeztetésben részesítem.” A figyelmeztetést e-mailban küldte meg a felperes a felperesnek, aki aznap szabadságon volt.

[10] Még ugyanezen a napon este a dékán e-mailben ismételten kérte az MBA szak teljes anyagához a hozzáférést a felperestől és tájékoztatta, hogy senkinek a hozzájárulása nem szükséges, ha a dékán vagy az oktatási dékánhelyettes kéri a szak összes anyagát. 2020. január 12-én a felperes létrehozott egy Google Drive linket, erre feltöltötte az anyagot és a hozzáférést átküldte a dékánnak. 2020. január 13-14-ei e-mailjeiben a dékán továbbra is a meghajtóhoz való hozzáférést hiányolta, illetve kérte a felperestől. Január 14-i válaszában a felperes ismételten tájékoztatta a dékánt, hogy nem tud hozzáférést adni a meghajtóhoz mivel az rendszergazdai jogosultságot igényel és közölte, hogy a nála lévő anyagokat átküldte, így nem érti, hogy milyen másik hozzáférésre van szükség.

[11] A felperesnél lévő MBA szakkal kapcsolatos anyagok közé a külföldi hallgatók jelentkezésével kapcsolatos dokumentumok, útlevelek, tartózkodási engedélyek, jelentkezési lapok, diplomamásolatok, befizetési bizonylatok digitális formában, előadásanyagok, ppt-k tartoztak. Ezen okiratokból kinyert adatok - az előadások kivételével - a oktatási program-ban is hozzáférhetőek voltak, a hallgatói szerződéseket tanú3 tanulmányi felelős kezelte.

[12] Az elsőfokú bíróság a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 56. § (1) és (5) bekezdése, 6. § (1) és (2) bekezdése, 8. § (1) bekezdése, valamint 52. § (1) bekezdés c) és e) pontja alapján az írásbeli figyelmeztetés hatályon kívül helyezése iránti kereseti kérelmet alaposnak találta.

[13] Rögzítette, hogy a felek között nem volt vitás, hogy a 2019. október 14-ei megbeszélésen a felperes ígéretet tett az MBA mappának a közös meghajtóra történő visszahelyezésére, mindehhez azonban szükség volt az időközben megvont hozzáférése visszaállítására, erre pedig a dékán tett ígéretet. tanú1 tanúvallomásából megállapította, hogy a dékán az informatikai osztály javaslatára úgy döntött, hogy mégsem ad ismételt hozzáférést a felperesnek, minderről azonban nem tájékoztatta a felperest. Azt a dékán sem vitatta, hogy hozzáférés hiányában a felperesnek nem volt lehetősége visszamásolni az MBA anyagot a közös meghajtóra, viszont súlytalannak értékelte a dékán azon nyilatkozatát, hogy más módon is lehetősége lett volna (e-mailben, csatolt fájlban vagy pendrive-on átadva) átadnia ezeket az anyagokat a felperesnek. Az október 14-én elhangzottak és az azt követő e-mail levelezések alapján a dékán kifejezetten a mappa visszahelyezését kérte, illetve hozzáférést az anyagokhoz.

[14] A felperes többszöri jelzésére, miszerint rendszergazdai jogosultság hiányában nem tudja visszahelyezni a közös meghajtóra az anyagokat, a dékánnak lehetősége lett volna közölni azt, hogy számára megfelelő megoldás, ha a felperes e-mailben, vagy pendrive-on küldi meg számára az anyagokat, ilyenre a gyakori e-mailváltás ellenére egyszer sem került sor. Mindebből azt a következtetést vonta le, hogy a dékán kérése változatlanul a hozzáférés biztosítása, illetve a mappa visszahelyezése volt, ennek azonban informatikai akadály miatt a felperes nem tudott eleget tenni. Erre utal az írásbeli figyelmeztetés után a felperes által választott megoldás, amikor is Google Drive linkre feltöltötte az anyagot, átküldte a dékánnak, de a dékán ezek után is a meghajtóhoz való hozzáférést hiányolta, illetve kérte a felperestől.

[15] Megállapította a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, hogy a felperes a jóhiszemű és tisztességes eljárás elvének megfelelően azoknak a kéréseknek, amelyek egyértelműek és konkrétak, illetve informatikailag is megoldhatóak voltak, igyekezett rövid határidőn belül eleget tenni. Mindezt alátámasztja a felperes 2019. október 14-én, 15-én, november 5-én küldött e-mailjeinek tartalma. tanú2 és tanú3 tanúvallomása megerősítette, hogy a oktatási program-ban rendelkezésre álltak a hallgatók adatai, a tárgyak teljesítésére, értékelésére vonatkozó adatok, szerződések, kérvények, a tandíjbefizetések igazolásai, csak az előadásanyagokhoz és a ppt-khez nem lehetett a oktatási program-on keresztül hozzáférni. tanú2 vallomása azt is igazolta, hogy a felperes október 14-én úgy nyilatkozott, hogy visszateszi az MBA anyagot a meghajtóra, amennyiben ismételt hozzáférést kap. tanú4 tanúvallomása és az A/12. alatt csatolt tanú5 2020. január 14-i e-mailüzenetete cáfolta tanú1 által elmondottakat, miszerint a Google Drive linken átküldött anyagokból hiányoztak az előadások és a ppt-k. Ellenben igazolást nyert, hogy 2020. január 12-én a felperes 318 fájlt osztott meg a dékánnal, és a mappák nevéből kitűnően ppt-eket is, amely tantárgyak szerinti lebontásban 33 elemet (előadásanyagot) tartalmazott.

[16] A fentiekre figyelemmel azt állapította meg, hogy a felperes nem sértette meg az Mt. 6. §-ában foglalt általános magatartási követelményeket, nem veszélyeztette a munkáltatója jogos gazdasági érdekeit és lehetőségeihez mértén igyekezett együttműködő, és a dékáni utasításnak megfelelő magatartást tanúsítani. Mindezek okán arra a következtetésre jutott, hogy a dékán figyelmeztetése részben valótlán, illetve teljes mértékben okszerűtlen, így jogellenes volt.

[17] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 43. § (5) bekezdése szerinti illetékről akként rendelkezett, hogy az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti személyes illetékmentessége folytán az állam terhén marad.

Az alperes fellebbezése

[18] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel és annak megváltoztatásával a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdés a) pontjában jelölte meg, mivel álláspontja szerint a bizonyítási eljárás eredménye okszerűtlennek minősül, így az felülmérlegelésre szorul.

[19] Hangsúlyozta, hogy a 2019. október 11-i, 12-i és 30-i e-mailváltásokból kitűnik, hogy tanú1 dékán egyértelműen megjelölte, hogy a felperestől az MNBA szak teljes anyagát kéri, és a felperes válaszleveleiből megállapítható, hogy számára is egyértelmű volt, hogy a dékán pontosan milyen anyagokat kér. A felperes egyetlen levelében sem említette, hogy álláspontja szerint szükség lenne az érintett oktatók hozzájárulására. Mindezt alátámasztja tanú3 tanúvallomása is. Az elsőfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta tanú1 tanúvallomását, amely szerint nem a meghajtóra kérte áthelyezni az anyagot elsődlegesen, hanem saját maga számára kérte, mivel nem az volt a fontos, hogy a meghajtóra visszakerüljön, hanem az, hogy bele tudjon nézni a hallgatói panaszok kivizsgálása céljából. Az informatikai osztály és a dékán álláspontját arra nézve, hogy nem indokolt az ismételt hozzáférés megadása, mert féltő, hogy a felperes egyéb anyagokat is áthelyez saját meghajtójára, alátámasztja a T.P. Főiskola honlapján közzétett, az alperes által indított képzés céljával megegyező tartalmú felhívás.

[20] A felperes nyilatkozataiból az is egyértelműen megállapítható, hogy bár pontos tudomással bírt arról, hogy a dékán milyen anyagokat kér tőle, egyáltalán nem volt szándékában teljesíteni az utasítást. tanú2 tanú elmondta, hogy az adatátvétel jellemzően jegyzőkönyv felvétele mellett is megvalósulhatott. tanú3 tanúként úgy nyilatkozott, hogy a felperes pendrive-on adta át az MBA mappa anyagát, amit a tanú átmásolt a saját gépére, de a dékán és tanú2 úgy ítélték meg, hogy „nincs rajta ami őket érdekli”.

[21] tanú3 és tanú2 tanúvallomása a dékán előadását támasztotta alá, miszerint az előadások anyaga és a ppt-k a oktatási program rendszerből nem voltak elérhetőek a dékán számára.

[22] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a 2020. január 10-ét – az írásbeli figyelmeztetés kiadását – követően keletkezett iratokat is értékelte, mivel az eljárás során még úgy foglalt állást, hogy az utóbb keletkezett iratok nem képezik a per tárgyát. Érdemben fenntartotta azt az álláspontját, hogy a dékán sem a Google Drive linken, sem egyéb módon nem kapta meg a felperestől az általa kért előadásanyagokat és ppt-eket. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy a felperes 2019 októbere és 2020 januárja között nem volt elzárva attól a lehetőségtől, hogy a dékán kérésének eleget téve a kért anyagokat akár Google Drive linken, akár más módon rendelkezésre bocsássa. Az A/12. sorszám alatt csatolt feljegyzésből éppen az tűnik ki, hogy tanú5ának azért nyílt lehetősége az MBA anyagokat betenni a közösbe, mert néhány dokumentumot sikerült összegyűjteni, nem azért, mert a felperes ezt visszaszolgáltatta. tanú2 pedig elmondta, hogy az oktatók előadásanyaga a mai napig nem áll rendelkezésre, azok hozzá nem jutottak el.

[23] Érvelése alátámasztására a Kúria ügyszáma számú döntésére hivatkozott, hangsúlyozva, hogy a munkavállaló az Mt. 52. § (1) bekezdés c) és e) pontja értelmében utasítások szerint köteles elvégezni munkáját, valamint munkatársaival együttműködni. Ennek elmulasztása a kötelezettségszegés súlyával arányos mértékű hátrányos jogkövetkezménnyel szankcionálható. Mindezek okán az írásbeli figyelmeztetés a jogszabályi előírásoknak megfelel.

A felperes fellebbezési ellenkérelme

[24] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

[25] Érvelése szerint a fellebbezésben előadottak és az e-mailekből sajátosan kiemelt idézetek szövegösszefüggésükből kiragadva sem támasztják alá az alperesi állításokat. Teljeskörűen fenntartva az elsőfokú eljárásban előadott érvelését hangsúlyozta, hogy az e-mailváltásokból helyesen vonta le az elsőfokú bíróság azt a következtetést, hogy a dékán nem jelölte meg egyetlen kommunikációjában sem, hogy mely anyagokat kér és pontosan milyen céllal. Emailben adott utasításai 2019. október 11-én és 12-én munkaidőn túl, hétvégén kerültek kiadásra, határidőként az azt követő hétfő déli időpontot megjelölve. Az „S” meghajtóra áthelyezett, a szakkal kapcsolatos dokumentumokhoz az informatikai hivatal is hozzáfért automatikusan, a tanulmányi ügyintézőnek a munkájához szükséges dokumentációt átadta, a dékán pedig nem indokolta meg, hogy miért esett más elbírálás alá az MBA szak a többi szakhoz képest.

[26] 2019. október 14-én a személyes megbeszélésen tanú1 egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy a korábbi helyére, azaz a közös meghajtóra kéri visszahelyezni az anyagokat, mindezt alátámasztotta tanú4 tanúvallomása. tanú1 azon nyilatkozatát, hogy a szakanyagainak bekérése miért volt indokolt, a 2019. október 11-i e-mail teljeskörűen cáfolta. A T.P. Főiskola által indítandó szak kapcsán pedig azt hangsúlyozta, hogy azt az Oktatási

Hivatal hagyta jóvá, személyétől teljesen függetlenül. Teljes mértékben vitatható az összefüggés a dékán döntése a közös meghajtóhoz való hozzáférés megtagadása és a T.P. Főiskola szakindítása között. Az alperes érvelése szerint a dékán a hallgatói panaszok miatt kérte az előadás anyagokat és ppt-eket, míg emailjében ettől eltérően a szak megszüntetésére hivatkozott. Mindez szintén azt erősíti meg, hogy nem adott egyértelmű utasítást a feladat teljesítéséhez.

[27] tanú5 átmásoltatott minden, az „S” meghajtón található anyagot a dékán és a saját meghajtójára, ezért valótlán az állítás, hogy a szak anyagai a mai napig nem állnak rendelkezésre. Mindezt az alperes sokkal korábban is meg tudta volna tenni, ahogy ezt többször jelezte is felé, hiszen az „S” meghajtó az egyetemi hivatalos szerveren található. Ehhez az informatikai hivatal hozzá tudott férni és rendszergazdaként a dékánnak is jogosultságot tudott volna adni.

[28] Vitatta az alperes azon állítását, hogy az utasítást nem állt szándékában teljesíteni, hiszen az e-mailek bizonyítják, hogy próbálta megtudni a dékántól, hogy milyen anyagokat kér, de arra pontos, kielégítő választ soha nem kapott. tanú2 tanúvallomásaiban elmondottak pusztán a tanú véleményét tükrözik, mivel egyetlen egyetemi szabály sem támasztotta alá, hogy az adatátvitel milyen módon valósulhat meg. A tanú csupán a dékántól hallott információkról számolt be, nem lehetett tisztában azzal, mi volt pontosan a feladat. Valótlán ugyanakkor a tanú azon vallomása, hogy bármilyen anyag hiányzott volna a felperes által a Google Drive-n átadott dokumentációból, a link létezését és megküldését tanú4 is alátámasztotta. Hangsúlyozta, hogy az írásbeli figyelmeztetés kiadása után keletkezett A/12. szám alatti dokumentumot éppen az alperes csatolta, ezért ennek mellőzése körében tett hivatkozásai is megalapozatlanok. Ez a melléklet, tanú4 tanúvallomása és a dékán január 12-i levelére adott válasza pedig megerősítik azt, hogy a dékán megkapta a kért anyagokat, egyúttal cáfolják azt az állítás is, hogy mindösszesen néhány dokumentumot sikerült összegyűjteni.

[29] Fenntartotta továbbra is azt az álláspontját, hogy 2019 októberét követően is együttműködő magatartást tanúsított, éppen a dékán akadályozta meg a fájlok visszahelyezését a közös meghajtóra azzal, hogy nem engedélyezett hozzáférést ahhoz. Mindvégig abban a tudatban volt, hogy a hozzáférést meg fogja kapni, ezért szerette volna tisztázni, hogy pontosan milyen anyagokat kér a dékán. Együttműködését az is bizonyítja, hogy a szak e-mail fiókjának felhasználói nevét, jelszavát azonnal megadta, a Facebook csoport adminisztrátori jogkörét átadta a dékán által megjelölt személynek, a dékán leveleire mindvégig válaszolt, a határidőket teljesítette azon feladatok vonatkozásában, melyeket számára világosan kommunikált a dékán és nem ütközött technikai akadályokba. A munkáltató utasításai nem voltak egyértelműek, az információ szerzésének a célja változott, és amikor a teljesítésre került volna sor, a munkáltató akadályozta azzal, hogy letiltotta a közös meghajtóhoz való hozzáférést.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[30] A fellebbezés nem alapos.

[31] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatta, a bizonyítékokat a logika szabályaival összhangban, a Pp. 279. §-ában foglaltaknak megfelelően értékelte, a tényállást helyesen állapította meg és helytálló következtetések levonásával érdemben helyes döntést hozott. A másodfokú bíróság teljeskörűen osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját a bizonyítékokból levont következtetések tekintetében, ezért azok szükségtelen megismétlését mellőzte.

[32] Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy az Mt. 52. § (1) bekezdés c) és e) pontja alapján a munkavállalónak a munkáját a vonatkozó szabályok, előírások, munkáltatói utasítások és szokások szerint kell végezni, és ennek keretében a munkatársakkal együttműködni. A perbeli esetben az alperes Intézmény kara.ának dékánja első ízben 2019. október 11-én (pénteken éjszaka 23 óra 03 perckor), majd másnap október 12-én (szombaton reggel 8 óra 05 perckor) kérte a felperestől „az MNBA teljes anyagát” hétfő délig. Ettől konkrétabb kérést, utasítást a munkáltató nevében eljáró dékán nem fogalmazott meg.

[33] Az e-mailekből látható, hogy a felperes még a szombati napon választ írt a dékánnak, illetve hétfő hajnalban a szakra vonatkozóan beszámolót készített és mindkét e-mailjében jelezte, hogy „rendelkezésre áll” bármilyen típusú egyeztetésre a szak működését illetően. A kellően konkrét, 2019. október 14-i kérést, miszerint adja meg a hozzáférést az e-mail címhez felhasználónév és jelszó megjelölésével, már másnap teljesítette. Ezt követően a dékán a 2019. október 21-i e-mailjében egyértelműen azt rögzítette, hogy az MNBA dokumentumokhoz való hozzáférést a közös meghajtón kéri lehetővé tenni. Ez egybecseng az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal, miszerint 2019. október 14-én a dékáni irodában megtartott megbeszélésen a dékán szóban is azt kérte, hogy a felperes minden anyagot oda helyezzen vissza, ahol az korábban volt, vagyis a közös meghajtóra. Mindezt megerősítette tanú4 tanúvallomása is (31. sz. jegyzőkönyv 3. oldal 5. bekezdés), amely nyilatkozatot egyébként az alperes is kiemelt fellebbezésében. Mindezek pedig cáfolják a dékán által tanúként előadott perbeli nyilatkozatot.

[34] A perbeli esetben az alperes által a felperesnek adott utasítás teljesítésének, illetve ennek elmaradását eredményező okoknak volt jelentősége. A felperes maga is előadta, hogy a rendelkezésre álló anyagokat azért nem tudta megküldeni a dékánhoz, mert az utasítás szerint azt a közös meghajtóra kellett volna visszahelyezni, ennek pedig informatikai akadálya volt. A rendszergazdai hozzáférést az alperes dékánja - általa sem vitatottan - az informatikai osztállyal való egyeztetést követően nem biztosította a felperes számára. Annak, hogy a T.P. Főiskola milyen képzési felhívást tett közzé, az írásbeli figyelmeztetés kiadását követően több mint fél évvel, 2020 augusztusában, a per eldöntése szempontjából semmiféle jelentősége nem volt.

[35] A felperes maga sem állította, hogy az előadások anyaga és a ppt-k a oktatási program rendszerből elérhetőek lettek volna a dékán számára, hanem úgy nyilatkozott, hogy ezeket az előadások megküldéséhez a kollegák hozzájárulását kell kérni, mert a ppt-k, előadások anyagai szellemi terméknek minősülnek. A dékán az írásbeli figyelmeztetés kiadásáig nem tájékoztatta a felperest arról, hogy a felperesnek nem kell beszereznie az érintett kollégák hozzájárulását a megküldéshez, ezért a felperes e körben tett lépéseit az alperes megalapozatlanul kifogásolta. A felperes következetesen úgy nyilatkozott, hogy fel sem merült a kommunikációban az, hogy pendrive-on adja át a dékán részére az anyagot és ezt támasztotta alá a bizonyítási eljárás is. Arra nézve sem volt jogszabálysértő az elsőfokú bíróság eljárása, hogy az alperes által becsatolt, az írásbeli figyelmeztetés után írt A/12. számú email tartalmát és a felperes további magatartását is értékelte. Mindezekből ugyanis helytálló következtetéseket vont le arra nézve, hogy a felperes mindvégig együttműködést tanúsított és a sürgősségen hozzájárulásokról való tájékoztatás után továbbította a nála lévő anyagot, amely formátumot továbbra sem fogadta el az alperes. Ez alátámasztja azt is, hogy a dékán utasítása mindvégig a „közös meghajtóra vonatkozott”, amihez a felperes – az alperes eljárása miatt – a perben releváns időszakban egyáltalán nem tudott hozzáférni.

[36] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes a perrel érintett 3 hónapos időszakban együttműködési kötelezettségének eleget tett, lehetőségeihez mérten a munkáltató kéréseit teljesítette, a kellően nem definiált utasítások esetén többletinformációt kért. Az alperes eljárása volt az, amely megghiúsította, hogy az általa megjelölt felületre a kért anyagok feltöltésre kerülhessenek, másrészt igazolást nyert, hogy az előadások és a ppt-k anyagain kívül a szükséges információk a oktatási program rendszerből kinyerhetőek voltak, illetve azok egy részéért tanú4 volt a felelős.

[37] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – helyes indokai alapján – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[38] A személyesen eljáró felperes másodfokú perköltségigényt nem terjesztett elő, így e körben az ítéltábla mellőzte a határozathozatalt.

[39] A nem meghatározható pertárgyértékre figyelemmel az Itv. 39. § (3) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerint számított, le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti személyes illetékmentessége folytán, a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[40] A másodfokú bíróság a Pp. 393. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2021. december 7.

dr. Orosz Andrea s.k.
s.k.
a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.

előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla

bíró